

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.net

42 năm nhìn lại

Tích Cốc Ngô Văn Phát

30.04.1975 – 30.04.2017: Trước khi đi vào câu chuyện của 42 năm nhìn lại dưới sự toàn trị của đảng Việt cộng, tôi xin ghi lại lời của Cựu TBT đảng CS Liên Xô, ông **Mikhail Gorbachev** nói:

Tôi đã bỏ một nửa cuộc đời cho lý tưởng cộng sản. Ngày hôm nay, tôi phải đau buồn mà nói rằng: Đảng cộng sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá.

Đúng vậy ông Gorbachev ơi!. **Tuyên truyền, Dối trá, Lừa bịp, Mị dân...** nằm trong cương lĩnh của đảng cộng sản. Bằng chứng là đảng Việt cộng nói:

* **Chánh quyền nhân dân**, nhưng thật ra là **chánh quyền đảng**. Vì sao? Vì tất cả 3 quyền, Lập pháp, Hành pháp và Tư pháp đều do đảng viên nắm lấy, không một người dân nào ngoài đảng được lọt vào trong bộ máy đảng quyền đó!!.

* **Quân đội và Công an nhân dân**, nhưng thật ra cũng là **Quân đội và Công an đảng**. Tại sao? Tại vì đảng ra lệnh là Quân đội phải trung thành với đảng chứ không phải để bảo vệ bờ cõi, chống Hán cộng xâm lăng. Còn Công an thì lo bảo vệ đảng vì còn đảng còn mình, không phải lo bắt trộm cắp, giữ an ninh phổ thường cho dân, trái lại đàn áp, bắt bớ, tra tấn những người dân xuống đường đòi lại nhà đất, phản đối đảng hèn với giặc, ác với dân....

Không tuyên truyền, dối gạt, mị dân, không phải là cộng sản. Nhờ hai lá bùa hộ mạng này mà đảng Việt cộng mới khuấy động được lòng yêu nước, kêu gọi được từ già đến trẻ chấp nhận hy sinh đi „giải phóng“ miền Nam với câu „sanh Bắc tử Nam“, đánh cho „Mỹ cút“, „Ngụy nhào“ để xây dựng lại đất nước trăm ngàn lần tốt đẹp, tự do dân chủ hơn.

Nhưng sau ngày 30.04.1975, khi cưỡng chiếm được miền Nam rồi thì đảng Việt cộng lần lượt tự lột cái mặt nạ ra, phơi bày trần truồng cái bộ mặt thật độc tài đảng trị, tham nhũng, buôn dân bán nước, hèn với giặc, ác với dân của mình cho bàn dân thiên hạ xem!!.

Chuyện đảng Việt cộng đã và đang gây ra vô vàn tội ác đối với nhân dân, kể cả chuẩn bị đưa đất nước vào vòng Bắc thuộc lần thứ 5, tôi đã trình bày trong số báo VG Xuân 216 rồi. Lần này, tôi xin ghi lại những nhận xét về đảng Việt cộng do những cựu đảng viên lâu đời, đã đóng góp nhiều công sức trong việc xây dựng đảng từ lúc phôi thai, cũng như những người ngoài đảng, để cho ai đó đã vô tình hay cố ý hãy chấm dứt ngay việc làm tay sai cho đám đồ tể mang lớp áo XHCN hại dân, bán nước.

Ngô Tất Tố:

(1894-1954), Nhà văn, nhà báo, nhà nghiên cứu có ảnh hưởng ở Bắc trước 1954.

Tác giả cuốn **„Tắt đèn“**. Nội dung cuốn sách này, Tố nói lên sự nghèo đói, áp bức người dân bởi đám quan lại dưới thời Pháp trị. Nhưng hồi ôi!, dưới thời Đảng trị, người dân chẳng những bị nghèo đói, áp bức mà ngay cả quyền làm người như ăn nói, đi lại, hội họp... đều bị tước đoạt. Tố đã sống trong lòng đảng nhận thấy đảng độc tài, hại dân chứ không phải Tự Do – Dân Chủ như đảng tuyên truyền, mị dân. Tố đã nằm trong chần đỏ, nên mới thấy trong chần có những con rận đỏ.

Tuy nhiên, thấy nhưng còn sợ không dám nói thẳng vì sợ mất tem phiếu gạo sẽ đói nhăn răng.

Trong một cuộc họp kiểm thảo, Tố đã lờ khai rằng ở báo Cứu Quốc, trong một lần rượu Tết quá chén, Tố có nói một câu bậy bạ nghiêm trọng như sau:

Tôi là con chó, con chó thời Tây rồi thời cộng sản. Chó thời Tây còn ửng oảng sủa năm ba tiếng, chứ chó thời cộng sản thì chỉ cúp đuôi nằm êm re...

Như Phong bữa ấy có mặt ôm miệng cười nhìn quanh, đểch biết là hấn say thật hay là vờ để chửi cho đã cơn tức trong lòng?.

Trần Đĩnh:

Sanh 7.7.1930. Vào đảng 3.4.1948. Chức vụ cuối cùng: Phó Trưởng ban Tuyên truyền văn nghệ báo Nhân Dân. 1981 về hưu. Ông là tác giả cuốn „Đèn Cù” viết về: *Số phận Việt Nam dưới chế độ cộng sản; tự truyện của người từng viết tiểu sử Hồ Chí Minh.*

Trong một lần khai cung vì có ý tưởng xét lại, ông Đĩnh viết:

Tôi đã khai và ký vào biên bản rằng tôi nghĩ đảng đã tha hóa, biến chất, aliéné (viết cả chữ Tây vào biên bản). Bởi

hai nguyên nhân:

*** Một:** *Đảng không cốt trung thực, chỉ cốt nhất trí. Đảng coi nhất trí với đảng là đạo đức quyết định tất cả, thì sẽ đi tới tiêu chuẩn lô gích này: mày bụng dạ cút đá ra sao tao bắt cần, miễn mày nghe tao là mày sạch sẽ, thơm tho, còn ngược lại thì mày toi. Nhất trí, khoản đạo đức xem ra để phân đấu, để đạt tới nhanh nhất này mở đường cho dối trá trở tài. Lẫn lộn nhất trí với trung thành là nguy hiểm. Và nếu cứ trung thành là đúng thì đã không có chữ ngu trung.*

*** Hai:** *Người phụ trách đơn vị, từ Tổ trưởng lên đến Ủy viên trung ương quyết định lương cho cấp dưới. Chế độ này chính là nền móng vật chất của „nhất trí, ngậm miệng ăn tiền”. Chủ nghĩa Mác-xít thành „chủ nghĩa mác-mít” cái nồi cơm (tiếng Pháp: marmite) hay chủ nghĩa cơ hội và nịnh bợ.*

Nguyễn Minh Cần:

(31.12.1928 – 13.05.2016) Vào đảng cộng sản Đông Dương năm 1946, là

nhà hoạt động chính trị, nhà báo, một trong những nhân vật trong Vụ Án Xét Lại Chống Đảng. Nhiệm vụ cuối cùng là Ủy viên thường vụ thành ủy Hà Nội, kiêm Phó chủ tịch Ủy ban hành chính thành phố Hà Nội và là Chủ nhiệm báo Thủ đô Hà Nội đến tháng 6.1962.

Tháng 6.1962, ông được cử đi học ở trường đảng cao cấp của Trung ương đảng CS Liên Xô và đã tốt nghiệp vào năm 1965. Do có những ý kiến bất đồng về đường lối của Trung ương đảng Việt cộng, bị cáo buộc là theo Chủ Nghĩa Xét Lại, tháng 6.1964, ông từ bỏ đảng và xin tỵ nạn ở Liên Xô đến cuối đời.

Những nỗi ưu tư, ông viết: *Điều phũ phàng nhất là sau bao thập niên đấu tranh cực kỳ gian khổ, với bao nhiêu hy sinh lớn lao để giải phóng dân tộc, những tưởng thoát khỏi vòng nô lệ của nước ngoài, rồi dân ta sẽ được làm chủ thật sự, được làm người tự do; nhưng oái oăm thay, dân ta lại rơi vào vòng nô lệ của những người trong nước, mà „bọn chủ nô” mới này lại chính là những kẻ đã từng vẫy tay kêu gọi dân ta theo họ làm „cách mạng” giải phóng. Rồi bây giờ, chính những kẻ này nắm lấy quyền lực, thực sự thụ hưởng thành quả „cách mạng” và lại đan tâm tước đoạt quyền tự do dân chủ của dân ta!!.*

Còn những nỗi đau lớn, ông viết: *Thật là xót xa biết bao, khi thấy đất nước ta cho đến ngày hôm nay vẫn là một trong những nước vô quyền nhất thế giới,*

vì những quyền tự do sơ đẳng của con người, như tự do bầu cử và ứng cử, tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, tự do tín ngưỡng v.v... vẫn còn là ước mơ xa vời!. Nước ta thực tế đang phải sống dưới một chế độ độc tài vô cùng khắc nghiệt, với nền thống trị độc tôn của một đảng duy nhất. Nói là của một đảng thì cũng chưa đúng hẳn, vì thực tế đó là nền thống trị độc tôn của một nhóm người trong đảng mà thôi. Chính tập đoàn này, chứ không phải ai khác, đã phản bội lại cuộc cách mạng dân tộc dân chủ ở nước ta, phản bội quảng đại dân chúng Việt Nam đã đổ xương máu, tính mạng, tài sản khi tham gia cuộc cách mạng đó. Chính tập đoàn thống trị này, chứ không phải ai khác, đã bội ước, khi vứt bỏ những điều hứa hẹn về dân chủ tự do, về quyền con người mà họ đã tuyên truyền đưa ra khi bắt đầu kêu gọi dân ta đứng dưới cờ đấu tranh của họ. Chính tập đoàn thống trị này, chứ không phải ai khác, đã đưa dân tộc và đất nước ta đến tình trạng khốn khổ, tủi nhục như ngày nay!!!....

(Từ trái): CTN Trần Đại Quang, TBT Nguyễn Phú Trọng, TT Nguyễn Xuân Phúc, CTQH Nguyễn Thị Kim Ngân

Chính tập đoàn thống trị tứ trụ này đang nối tiếp các tập đoàn trước đưa dân tộc ta đến tình trạng khốn khổ, tủi nhục như ngày nay, và từng bước sẽ đưa đất nước vào vòng Bắc thuộc lần thứ 5. (Lời người viết).

Phan Văn Hưng:

Sanh 1950 tại Hà Nội, di cư vào Nam 1954, du học tại Pháp, tốt nghiệp Kỹ Sư Hàm Mỏ và Cơ Khí. Ông sáng tác bài hát „**Chúng Đi Buôn**” để nói lên cái bản chất chuyên chính buôn quyền, buôn tước, kể cả buôn dân bán nước... của đảng Việt cộng.

*Chúng đi buôn buôn tước buôn quyền
Chúng đi buôn cho nước đảo điên
Chúng đi buôn buôn núi buôn non*

Buôn tủi hờn buôn cả giang sơn .

*Chúng đi buôn buôn sắc buôn sầu
Chúng đi buôn nước mắt lòng đau*

*Chúng đi buôn thân xác xanh xao
Buôn đời mình buôn cả thâm sâu.*

*Chúng đi buôn buôn bến buôn bờ
Chúng đi buôn ánh mắt trẻ thơ
Chúng đi buôn tiếng khóc đơn sơ
Cho đời càng gian khổ cam go.*

*Chúng ăn vuông ăn méo ăn tròn
Chúng ăn to ăn bé còn con
Chúng ăn trên ăn dưới ăn ngang
Cho mặc người ai thở ai than.*

*Chúng đi buôn giấy phép văn bằng
Chúng đi buôn công lý (với) lòng nhân
Chúng đi buôn buôn nghĩa buôn danh
Buôn sự thật buôn cả lương tâm.*

*Chúng ăn chơi xương máu đồng loại
Chúng chơi vui trên kiếp nghèo đói
Chúng chơi sang chơi xấu chơi oai
Chơi như đời không còn ngày mai.*

*Chúng đi buôn chia chác sang giàu
Chúng đi buôn lừa dối gạt nhau
Chúng đi buôn cho mắt thêm sâu
Nỗi khổ này sẽ còn bao lâu?*

.....

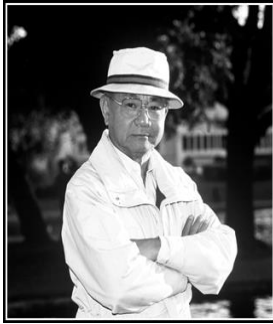
Nguyễn Tấn Dũng:

Gần 10 năm làm Thủ Tướng (6.2006- 8.2007 * 8.2007- 8.2011 * 8.2011- 06.04.2016), Nguyễn Tấn Dũng mà tôi gọi là tên đại bố già đã bán Suối Phi Khanh, Bản Giốc thác nguồn, Ải Nam Quan cho đến Bau-xít Tây Nguyên và cả Formosa cho Hán cộng. Bây giờ hết làm Thủ Tướng, tiền bạc buôn dân bán nước của ông ta xài cho đến 5 đời, từ cha, con, cháu, chắt và chít cũng chưa hết!!.

Trước khi chấm dứt bài này, tôi xin trình bày tóm tắt chuyện nhiếp ảnh gia quốc tế Nguyễn Ngọc Hạnh với bức ảnh **"Vá Cờ"** của ông và 4 câu thơ của Nguyễn Thị Xuân Lộc đã đi vào lịch sử, được người Việt trong cũng như ngoài nước rất trân quý.

Nguyễn Ngọc Hạnh:

Nhiếp ảnh gia, sinh 1927 tại Hà Đông. Gia nhập Không Quân VN 1950. Tốt nghiệp Nhiếp ảnh Toulouse - Pháp 1956. Năm 1957, ông sáng lập Hội Nhiếp Ảnh QĐVN. 1961, Sĩ quan nhiếp ảnh chiến trường binh chủng Nhảy Dù. Sau 30.4.75, bị tù "cải tạo". Năm 1983, Hội The Royal Photographic Society of Great Britain can thiệp cho ông được tự do với 63 chữ ký của nhiều quốc gia. Ông đến Mỹ năm 1989.

Tại sao có bức ảnh "**Vá Cờ**"?. Số là sau Hiệp Định Paris (27.01.1973), lính của Quân đội Việt Nam Cộng Hòa (QĐVNCH) hay lính của Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam (MTDTGPMN) đang đóng quân ở đâu thì phần đất đó thuộc về của mình, không tiến chiếm lẫn nhau nữa. Biểu hiện việc sở hữu đất đai này là lá cờ của hai bên cắm trước cửa nhà hay trước sân để nhận diện. Thế là một chiến dịch "**Giành Dân Chiếm Đất**" tức là cắm cờ ào ạt các nơi thuộc phần Quốc Gia cũng như phe Cộng Sản.

Thời điểm đó, nhiếp ảnh gia Ngọc Hạnh không bỏ lỡ cơ hội đi về vùng xôi đậu để tìm đề tài. Lúc đó, tất cả dân chúng miền Nam (trừ cái đám ăn cơm Quốc Gia thờ ma cộng sản) đều hưởng ứng chiến dịch nhà nhà cắm cờ. Một gia đình nông dân nọ, lấy cờ ra cắm nhưng lá cờ bị rách vài chỗ, nên cô ta lấy kim chỉ ra vá lá cờ lại cho lành lặn, trước khi cắm lên mái nhà của mình. Bắt được cơ hội ngàn vàng, ông Hạnh liền chụp ngay tấm hình này, đúng là "**Người Thật - Việc Thật**" và nó được mang tên là "**Vá Cờ**"

Rồi theo dòng thời gian lặng lẽ trôi qua, cô Nguyễn Thị Xuân Lộc, có lẽ là người Huế, đã sống và chứng kiến tận mắt khi đảng Việt cộng bội ước thỏa hiệp ngưng bắn Tết Mậu Thân 1968, xua quân tấn công toàn miền Nam, trong đó ác liệt nhất là chúng đột nhập vào thành nội Huế, bắn phá giết hại nhân dân. Suốt 25 ngày đêm tranh nhau từng tấc đất, cây cầu, phố xá v.v... Chiều ngày 24.2., Huế, Phú Vân Lâu được chiếm lại. Một Trung sĩ thuộc QĐVNCH đã anh dũng hạ lá cờ của MTDTGPMN (1/2 trên đỏ, 1/2 dưới xanh lá cây, ngôi sao vàng nằm giữa) để treo lá cờ Quốc Gia vàng ba sọc đỏ, báo hiệu sự chiến thắng. Nhưng... anh bị một trái đạn pháo của Việt cộng rớt ngay tại chỗ, anh bị tử vong, lá cờ bị rách nhiều chỗ. Vợ anh, sau nỗi buồn đau uất hận, khóc than vì thương chồng,

thương thân, ngồi vá lại lá cờ bị thủng rách để phủ lên quan tài của chồng vì nước quên mình, và cũng để gửi thương nhớ đến trên bốn ngàn (4.000) người dân Huế thân thương đã bị Việt cộng sát hại dã man.

Rồi trong muôn vạn nẻo, một dịp tình cờ nào đó..., cô Xuân Lộc thấy được tấm hình **"Vá Cờ"** của ông Ngọc Hạnh, cô liền tưởng nhớ ngay đến người anh hùng Trung sĩ Vị Quốc Vong Thân và người vợ ngồi vá lại lá cờ Tổ Quốc, cô sáng tác 4 câu thơ để đời như dưới đây:

*Huế, Phú Vân Lâu ngày chiếm lại
Dựng cờ vàng ngạo nghệ khoảng trời xanh
Anh hy sinh, thân cờ in vết đạn
Em vá cờ, em vá mảnh giang san.*

Nguyễn Thị Xuân Lộc

Lá cờ Tổ Quốc đồng nghĩa với Giang San gấm vóc của Tổ Tiên ta truyền trao lại. Chúng ta, con cháu có bốn phận và trách nhiệm phải bảo vệ. Do đó trước và sau anh Trung Sĩ đã có hàng hàng lớp lớp người ra đi, trong số đó có biết bao nhiêu người đã hy sinh để bảo vệ lá cờ, tức là bảo vệ giang san nước Việt. Cũng như người chị, vợ anh Trung sĩ đã cố nén đau thương ngồi vá lại lá cờ cũng là vá lại mảnh giang san do bọn cộng phỉ dã man bắn rách... Chỉ đọc bốn câu thơ của cô Xuân Lộc trang trọng viết dưới bức tranh thiêng để lúc vui, lúc buồn có dịp lẩm nhẩm đọc lại, vừa để gửi gắm tâm hồn mình, vừa để giải bày nỗi lòng, tình cảm với tác giả bài thơ về một thời chinh chiến điêu linh, có lửa đạn, có đau thương uất hận, có chiến thắng oai hùng.

Giữa người chụp ảnh và người làm thơ có sự hài hòa, bổ sung, nâng cao nhau trong cuộc sống cũng như trong nghệ thuật. Cả hai đã đem tới cho người xem, người đọc một khát vọng giải phóng dân tộc từ bầu máu nóng của người Trung sĩ đã ngã xuống năm nào....

Gia tài anh để lại là trái tim không tắt trên nền cờ Tổ Quốc, cũng chính là lá cờ đã phủ quan tài anh, được người vợ nâng niu vá lại để chờ ngày rửa nhục cho

nhà, rửa hờn cho nước, trùm Tự Do, Dân Chủ, Độc lập xuống ba Miền khi đảng Việt cộng hoàn toàn bị lật đổ.

Lời cuối Vá Lại Mảnh Giang San

Bốn mươi hai năm độc tôn thống trị đất nước, đảng Việt cộng đã và đang cắt giang san ra từng mảnh để hiến dâng cho Hán cộng. Đến năm 2020 là hoàn tất theo Hiệp ước Thành Đô. Việt Nam sẽ bị Bắc thuộc lần thứ 5 .

Người viết khẩn thiết trân trọng kêu gọi mọi người dân Việt, không phân biệt trong hay ngoài nước, không phân biệt Tôn Giáo, Bộ đội, Công an và ngay cả những người cộng sản đảng viên phản tỉnh hãy cùng đoàn kết, nắm tay nhau vùng lên lật đổ cái chế độ chuyên chính cộng sản độc tài phi nhân, buôn dân, bán nước để:

Vá lại mảnh giang san cũng như dựng lại cờ vàng Tổ Quốc từ Ải Nam Quan, xuyên qua Hà Nội, Huế, Sài Gòn, Cần Thơ đến mũi Cà Mau được ngạo nghễ tung bay.

Nếu chúng ta còn làm lơ, ngoảnh mặt làm ngơ trước vận nước, còn chia rẽ kẻ Bắc, người Nam, còn mưu mô lường gạt, tham quyền cố vị vv.... thì đến năm 2020, chúng ta mãi mãi sẽ là những người sống lưu vong vô Tổ Quốc !!!.

Viết để tưởng niệm ngày Quốc Hận 30.04.1975

Tích Cốc Ngô Văn Phát K.11

cựu tù nhân "cải tạo" ở Hoàng Liên Sơn

(Đức Quốc - Laatzen 01.04.2017)

Chuyển Đến: Tiểu Mai

Ngày 25/04/2017

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 4800 TÁC PHẨM